

MŪSŲ LIETUVA



NR. 38 (1312) XXV. 1973 M. RUGSĖJO—SETEMBRO 20 D. 60 centavų
R. Juatindiba, 20 — Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo. Telef. 273-0338

Plačiajame Pasaulyje

ČILĖ

Kaip jau žinome iš televizijos, radio ir vietinių dienraščių, Čilės kariškiai pareikalavo rugs. 11 dieną prezidentą Allendę atsakyti savo vietas. Kai tas nepaklausė, tankai, léktuvai ir kariuomenės bei policijos daliniai atidengė ugnį j prezidentūros rūmus. Iš jau degančių rūmų pasišalino dalis valdininkų ir prezidento sargybos. Pats prezidentas Allendė nusišovė.

Prieš nusižudydamas, Allende ragino savo sekėjus toliau kovot už socializmą.

Beveik visą savaitę po prezidentūros užėmimo dar buvo girdimi šūviai sosti-nėje. Šiuo metu kraštas atrodo kone visiškai apimęs.

KAS NULĖMĖ KARIUOMENĖS SUKILIMĄ?

Valdžią perėmę kariuomenės vadai paskelbė tokį paaiškinimą:

1.,,Allendės vyriausybė prarado savo teisėtumą pažeisdama pagrindines piliečių teises: žodžio, mokyklų, susirinkimų, streiko laisvę; pažeidė nuosavybės teisę ir teises saugiai ramiai gyventi ir dirbuotis.

2. Ta pati valdžia suskaldė tautos vienybę, skatindama dirbtinę klasių kovą.

3. Daugeliu atveju suktai aiškino krašto istatymus ir jų nesilaikė.

4. Laužė pagarbą ir pasitikėjimą Čilės krašto institucijoms, kaip Aukščiausiam teismui ir parlamentui.

5. Stengėsi suglemžt j savo rankas ko daugiau valdžios galios, nesiskaitydama né su parlamentu, né su teismais, né su valstybės kontrole.

6. Krašto ekonomija, žemės ūkis, industrija ir visa pramonė paraližuota.

7. Krašte viešpatauja visiška anarkija (netvarka) valdžios visiška neat-sakomybė ir nesugebėjimas įvesti tvarką.

Tai patys svarbiausi punktai, šalia kitų antraeilių.

RADO DAUG GINKLŲ IR SKERDYNIŲ PLANUS.

Allendės valdžią nuvertusi kariuomenė ir policija šoko kratyti jo namus, komunistų ir kitų teroristų gyvenvietes, partijų centrus. Ir štai ką rado:

Tiek pačioje prezidentūroje, tiek Allendės namuose bei viloje rasta daug suslėptų ginklų rasta teroristų apmokymo mokykla ir pastatas bomboms gaminti. Rasta ir nuotrauka, kurioje regimas pats Allende, besimokąs vartoti modernius ginklus.

KAIP LIETUVOJE

Rasti planai, pagal kuriuos Allendės vyriausybė rugsėjo 19 turėjo suimti ir sušaudyti politinių priešingų partijų vadovybes, kariškius, panašiai kaip atsitiko Lietuvoje „baisiojo birželio“ dienomis. Tai ir nulėmė, kad kariuomenė užbėgo toms žudynėms už akių, nuversdama Allendę su sėbrais. O tų sėbų buvo pas jį subėgę iš viso pasaulio apie 18 tūkstančių.

UŽ KĄ GALI BŪTI SUŠAUDOMI?

Pagal naujosios valdžios dekretą: Už krovimą ir slėpimą maisto atsargų; už prekiavimą juodoje rinkoje. Už puolimą kariškių ir kareivinių; už nešiojimąsi ginklų; už dėvėjimą karių uniformos nesant kariu nei policijos pareigūnu; už spaudinimą ir platinimą kiršinančios spaudos.

Kaip matome, kariškiai ėmėsi labai griežtu, gal net žiaurių priemonių, krašte tvarkai atstatyti ir užtikrinti piliečiams saugumą. Krizių atvejais kitų geresnių priemonių tam kaip ir nėra.

JAU PRIPAŽINO

Naująją kariškių valdžią pirmiausiai pripažino Čilės Aukščiausias teismas. Pripažino ir didžiausios senosios valdžios opozicijos partijos.

Iš užsienio valstybių pirmoji pripažino Ispanija, paskui Brazilija, paskui kitos valstybės.

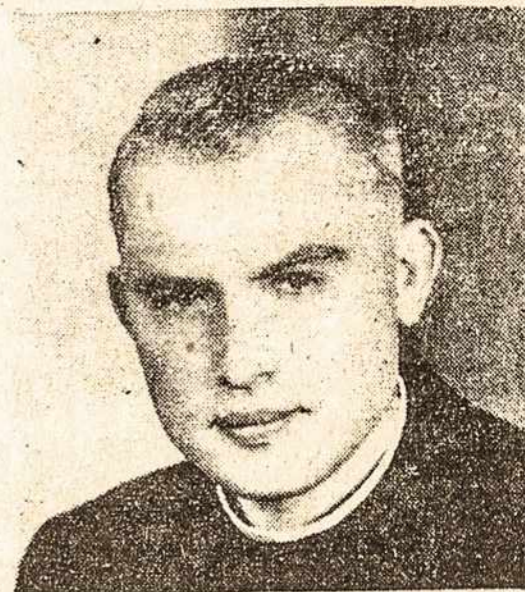
Žinoma, visame pasaulyje komunistai ir jų garbintojai pakėlė triukšmą ir reikalauja tos valdžios nepripažinti. Bet, kaip sako pats Brežnevas: „kiekviena valstybė turi teisę gintis“. Tai ir Čilės piliečiai turėjo teisę gintis nuo bolševikiškos valdžios įvedimo, kurios didžioji krašto gyventojų dauguma nenori.

SVEIKINAME „LAIKĄ“

ARGENTINOS LIETUVIŲ KATALIKŲ DVISAVAITINI LAIKRAŠTĮ, SUKAKUSĮ 25 METUS AMŽIAUS, RUGSĖJO MĖNESIO 10 DIENĄ.



A. a. vysk. P. Brazys,
Laiko įkūrėjas ir buv.
jo vadovas.



Kun. Augustinas Steigvilas jau
ilgus metus yra vyriausioju
redaktorium.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

1948 1973

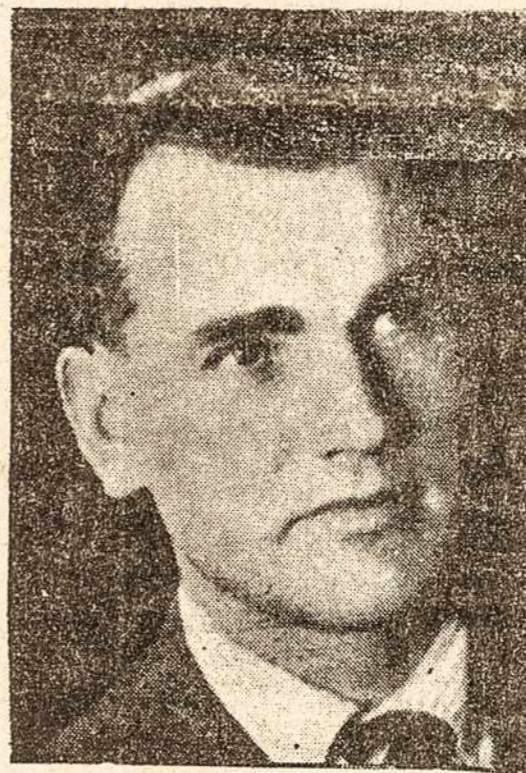
Isteigtas a. a. kun. vėliau vyskupo P. Brazio rūpesčiu ir pastangomis, Tėvų marijonų nuolatiniu rūpesčiu ir darbu palaikomas, laikraštis ne tik gausiai informavo visuomenę apie lietuviškąjį Argentinos bei pasaulio lietuvių gyvenimą ir jo problemas, bet taip pat aiškiai lietuvišką ir katalikišką liniją palaikė ir palaiko lietuvių patriotiškumą bei religinį su-

sipratimą.

Sukaktuvinis leidinys dviejų spalvu, gausiai iliustruotas buvusių redaktorių ir bendradarbių nuotraukomis.

Linkime LAIKO leidėjams ir visiems jo bendradarbiams bei rėmėjams ir toliau taip garbingai skleisti Dievo ir savo tautos meile.

MŪSŲ LIETUVA



Pijus Gudelevičius
jau ilgus metus,
administruoja Laiką.



Alf. Petraitis (Brazilija),
buv. redaktorius.

NAUJI SKUNDAI SU 30,782 PARAŠAIS

Apie tai bus plačiai rašoma kitame M.L. numeryje.

BALTIJOS TAUTOS PRIEŠINASI KULTŪRINIAM SLOPINIMUI

Baltimore Sun gegužės 15 įdėjo savo korespondento Maskvoje Michael Parks pranešimą "Baltic nations resist cultural eclipse". Pranešimas paremtas pasikalbėjimais su estais, latviais, lietuviais ir turi įdomių faktų bei nuomonių, kurios susibėga į autoriaus bendrą išvadą: sovietinis režimas esą priimtas santūriai, tačiau baltiečiai savo kultūrinį veidą gina, nors Maskva didina spaudimą primesti jiems rusišką kultūrą.

Beveik 33 metai po inkorporacijos — sako Parks. — Tačiau tebėra stiprios, atviros antisovietinės nuotaikos. Kultūrinės asimiliacijos spaudimui atkakliai priešinasi — net vietiniai komunistų vadai.

Aš nemėgstu rusų:

Iš pokalbių su estais, latviais ir lietuviais gauni įspūdį, kad jie aiškiai skiria "mes" ir "jie".

"Aš nemėgstu rusų. Jie sunaikino mūsų kraštą", skundėsi vienas ūkininkas latvis. "Jie temoka tik intti. Mum belieka truputis arba nieko"...

Taline senyva moteris sakė Amerikos turistui: "Aš esu viena iš tų nelaimingųjų, kurie nepabėgo rusam ateinant... Mes niekada nebuvom tokie skurdžiai. Rusai atėmė viską, ką turėjom."

Taline architektas atsiliepė apie Stalino laikų statybas kaip apie "stilių architektūros, kurią mum primetė žmonės, nieko neišmaną apie piešinį ir dar mažiau apie Estiją... Tai buvo rusų veržlaus nacionalizmo laikotarpis."

"Ne, Rusija mūsų neprarijo", sakė senų laikų lietuvis komunistas. "Galima ginčytis, ar tai buvo geras ar blogas įsijungimas į Sovietų Sąjungą, ne į nacinę Vokietiją — o tai buvo kita mum pasirinkimo galimybė. Bet mes tebesame lietuviai, ne rusai."

Kas kita režimas, kas kita rusas:

Skirtumas tarp sovietinio režimo ir Rusijos — sako korespondentas — gali rodytis bereikšmis daugumai vakariečių, bet Baltijos kraštų gyventojai, ypačiai jaunieji, kurie mėgina ieškoti kompromiso tarp tautinio pasididžiavimo ir sistemos, tą skirtumą žino ir laiko jį esminiu dalyku.

Papasakojęs apie Kalantos ir kitų susideginimą, jaunimo de-

monstraciją, 17,000 peticiją, korespondentas dėstė kitus mažesnius ir dėl to mažiau žinamus faktus.

Boikotas ir streikas?

Esą pereitą žiemą Rygos rajone latvės šeimininkės boikotavo daržovių ir duonos krautuves. Tai buvo protestas prieš prekių stoką, prieš menką kokybę, prieš aukštas kainas. Jos ypačiai reišė pretenzijas, kad Rusijos miestai gauna daugiau ir geresnio maisto — pigesnę kainom.

Tuo pačiu metu, pagal disidentų informaciją, Rygos metalo fabriko darbininkai grasino nelegaliai streikuoti, protestuodami prieš ruso inžinieriaus pakėlimą, aplenkiant tiek pat kvalifikuotą ir su didesne praktika inžinierių latvj.

Latvijos valdžia, aliarmuota, kad palyginti mažas judėjimas gali staiga apimti plačias sritis, gavo Maskvos leidimą pagerinti maisto pristatymą ir avansuoti inžinierių latvj.

Po kelių savaitių specialiai sušauktame kompartijos susi-

(tęsa 4 psl.)

KŪRĖJŲ PAVARDĖS

LB švietimo taryba savo šventėje suminėjo pavardes visų talkininkų — vadovėlių, pratimų ir jaunimo skaitinių autorių, dailininkų, iliustravusių švietimo tarybos leidinius, ir tarybos leidinių mecenatų. Autorių grupėje yra šios pavardės: A. Abromaitienė, J. Andrius, St. Barzdukas, D. Bindokienė, prel. P. Celiešius, R. Černius, G. Česienė, L. Dambriūnas, A. Giedraitis, Č. Grincevičius, Z. Grybinas, kun. dr. J. Gutauskas, G. Ivaškienė, S. Jonynienė, dr. A. Klimas, J. Kreivėnas, V. Liulevičius, I. Malėnas, J. Masilionis, A. Milmantienė, J. Minelga, E. Narutienė, J. Narūnė, A. Norimas, sesuo Perpetua, J. Plačas, B. Pūkelevičiūtė, A. Rinkūnas, E. Ruzgienė, A. Saulaitis, SJ, I. Serapinas, S. Sližys, E. Songinienė, dr. V. Sruogienė, dr. A. Šešplaukis, J. Švais-tas, N. Užubalienė, V. Vaitkevičienė, D. Velička; dailininkų grupėje — Vanda Aleknienė, Dalia Aleknienė, B. Bulotaitė, J. Eidukaitė, A. Kurauskas, J. Monkutė-Marks, N. Palubinskienė, A. Rūkštelė, V. Simankevičius, Z. Sodeikienė, A. Sutkuvienė, sesuo Mercedes, K. Veselka ir VI. Vi-jekis. Visi čia paminėti žmonės atidavė savo kūrybinę duoklę LB švietimo tarybos išleistiems vadovėliams bei grožinei literatūrai. Iš ilgo pavardžių sąrašo taip pat pastebime, kad LB švietimo tarybos iniciatyva bei pastangomis paruoštas lietuviškų skaitinių derlius mokyklas lankančiam jaunimui nėra jau toks mažas. Kaip žinia, šiuo metu lietuvišką mokyklas JAV lanko apie 3.000 mokinių.

— **Detroito Lietuvių Organizacijų centro valdyba pasiskirstė pareigomis:** pirmininkas — Antanas Sukauskas, vicepirmininkai — Elžbieta Paurazienė, Jaunutis Gilvydis ir Vincas Tamošiūnas, finansų sekretorius — Pranas Polteraitis, sekretorius — Aldona Tautkevičiūtė, sekretorė anglų kalba — Stefa Brizgytė, atstovas pavergtom tautom — Bernardas Brizgys, atstovas pavergtom tauto ir sekretorius — adv. Rimas Sukauskas-Sakis, vadovas demonstracijom —



Zigmąs Raulinaitis

Zigmąs Raulinaitis buvo pagerbtas 20 metų redagavimo sukakties proga. Lietuvių karių ir veteranų žurnalą „Karys“, leidžiamą New Yorke, redaguodamas dar rašė straipsnių iš Lietuvos istorijos - Durbės mūšis, Aisčiai karinės istorijos šviesoje, Hunų žygis į Prūsus, Galindai prieš Romą, Vaivevutis, Prieš Vikingų audrą, Apulės užpuolimas.

Mykolas Vitkus, valdybos nariai — Rita Garliauskaitė ir Viktoras Nakas.

— **Inž. Viktoras Skrolis**, išdirbęs 11 metų Esperance mieste, Vakarų Australijoje, planavime, išėjo į pensiją. Miesto valdyba, įvertindama jo darbą šio naujai augančio didelio miesto išdėstyme, jo vardu pavadino 24 akrų parką. Miestas pasižymi dideliu augimu ir nepaprastu žemės turty gausumu.

— **Kanados imigracijos biuletenis** pranešė, kad 1972 Kandon imigravo tik aštuoni Baltijos kraštų — Estijos, Latvijos, Lietuvos — piliečiai

— **Pasaulio Lietuvių Jaunimo sąjungos Adelaidės skyrius** vis labiau plečia savo veiklą. Ruošia susirinkimus, iškylas, parengimus. Neseniai įsigijo savo būstinę, pavadintą "Kangarys".

— **Batun, Baltic Appeal To The United Nations**, organizacijos metiniame susirinkime išrinkta nauja valdyba, kuri pareigom pasiskirstė taip: Ints Rupners — prezidentas, Kęstutis Miklas — vykdomasis pirmininkas, Rein Virkmaa — išdininkas, Andres Juriado ir Helen Kulber — viceprezidentai, dr. Uldis Blukis — sekretorius, Mari Linnamaa, Olgerts Balodis ir Benius Budrevičius — direktoriai specialiam projektam.



P. Galiminienė, Woodhaver, N.Y. turinti lietuviškų knygų ir liaudies meno dirbinių parduotuvė, yra knygnešio duktė. Sekdama tėvo pėdomis, visą savo gyvenimą skiria lietuviškai knygai platinti.

C. Binkio nuotrauka

SKAUTŲ IR SKAUČIŲ JUBILIEJINĖ STOVYKLA AMERIKOJE

Čiurlionio koncertas

Washingtonė gyvena apie 150 lietuvių, bet Čiurlionio ansamblio koncerte buvo tarp 800 ir 1000 žiūrovų, suskridusių net ir iš toliau. A. Mikulskio ir O. Mikulskienės vadovaujama grupė, turinti 50 dainininkų, 16 šokėjų ir 11 muzikantų, parodė labai įvairią programą – vyrų chorą (25 asmenų), moterų chorą su kanklėmis, tautinius šokius, lydimus liaudies instrumentų orkestrėlio ir paties choro – ši dalis žiūrovams labiausiai patiko.

Moterų Choras padainavo dainą „Prašiau tėvelį“, XII šimtmečio, Danutė Bankaitytė pagrojo Mikulskio parašytą solo rapsodiją kanklėmis, trukusią 10 minučių. Kanklių orkestras turėjo 2 stačias kankles, grojamas berniukų, 6 vidutines kankles ir 3 mažesnes: orkestre 3 berniukai ir 8 mergaitės.

O prie tautinių šokių prisijungė dar šešios įvairaus dydžio dūdos neskaitant skudučių ir birbynių. Ypatingai triukšmingai palydėtas šokis Oželis.

Sekm. IX. 2.

Nauja PLB valdyba

Atstovai kurių buvo apie 90, išrinko ne sąrašu, bet asmeniškai balsuojama PLB valdyba ateinančiam penkmečiui: Br. Nainys, kun. J. Borevičius, SJ, St. Dočkus, S. Kasparas (gyvenęs Brazilijoje 10 metų), J. Kavaliūnas, J. Šlajus ir S. Džiugas (visi Čikagoje). Pirmuoju kandidatu liko prel. J. Balkūnas.

Seimo pamaldos

13:30 val. sekmadienio popietę virš 500 asmenų susirinko šv. Mato katedroje. Su vysk. V. Brizgiu koncelebravo dar 10 kunigų, o ekumeninėje pamaldy dalyje – kun. A. Trakis ir kun. V. Žilinskas, liuteronų evangelikų kunigai. Pamokslą sakė kun. G. Kijauskas, SJ. giedojo kanklių lydimas Čiurlionio ansamblis. Daugelis dalyvių sakė, kad pamaldos paliko neišdildomą įspūdį.

Rezoliucijos

PLB seimo atstovai svarstė ir priėmė įvairių rezo-

liucijų, bet ypatingas dėmesys skirtas švietimui ir jaunimui.

Seimo banketas

Iškilmingos vakarienos proga PLB kultūros taryba įteikė devyniems kultūrininkams simbolinius Mindaugo medalius: A. Mikulskui, Čiurlionio ansamblio ilgamečiui vedėjui; tautinių šokių mokytojams G. Breichmanienei ir L. Sagiui; A. Kučiūnui už operos „Jūratė ir Kastytis“ užrašymą; St. Zbarskui, daug knygų anglų kalba išleidusiam, J. Kapočiui, Lietuvių enciklopedijos leidėjui, dailininkui A. Varnui ir Alg. Bielskiui.

JAV Lietuvių Bendruomenė įteikė finansines stipendijas dviejų lietuvių operų kūrėjams: „Juodi Lėvai“ (libretas Vyt. Landsbergio, muz. J. Kačinsko) ir „Lakštutės meilė“ (žodžiai Anatolijaus Kairio, muz. J. Gaidelio). Kun. L. Andriekus, Lietuvių rašytojų draugijos pirmininkas kvietė pagerbti neseniai mirusius poetus M. Vaitkų ir J. Aistį, o tada paskelbė 1000 dol. premiją rašytojui Eduardui Cincui už „Brolio Mykolo gatvė“. Rašytojas gyvena Belgijoje ir neįgaug tepažįstamas. Kun. Andriekus citavo egiptietišką posakį, užrašytą 2150 metų prieš Kristų, kad „pasaulyje nėra nieko brangesnio už knygą,“ ir ragino nepamiršti „kuriančių savo tautos žmonių“.

Humoristinę pertrauką suteikė poetas A. Gustaitis. Vakaro vedėjas p.J. Laučka pakvietė naujosios PLB valdybos atstovą Br. Nainį tarti žodį. 1973 – 78 metų valdyba rūpinsis Lietuvos laisvę, visų lietuvių lietuvybę (ne tik lietuviškai kalbančių), puoselės lietuvių kultūrą ir siūlo didesnio masto kultūros kongresą, nuoširdžiai ieškos vienybės ir dirbs kruopščiai.

Paskutinį vakaro žodį tarė St. Barzdukas, ką tik pakeltas į PLB Garbės pirmininkus, pabrėždamas tautinę gyvybę kaip atramą, prieš kurią net Lietuvos okupantas yra bejėgis; didžiuojasi lietuvių jaunimu, su kuriuo LB idėja sieja glaudūs ryšiai. Bankete buvo apie 400 asmenų, kurie sustojo jam pagie doti „Ilgiausių metų“.

Šešt. IX. 1.

JAUNIMO SIMPOZIUMAS

Kol vyko įvairių komisijų pasitarimai, dauguma seimo atstovų ir dalyvių-svečių buvo jaunimo reikalais pasitarime, „Jaunimas tautinėje veikloje ir Lietuvių Bendruomenėje“, kuriam vadovavo PLB vicepirm. jaunimo reikalams Milda Lenkauskienė, talkinama V. Kleizos.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos Ryšių centro Čikagoje vedėja Jūratė Jasaitytė kalbėjo apie lietuviškąjį lavinimą ir auklėjimą iš esmės, kaip kad „Lietuvių Bendruomenė ir lietuviška veikla būtų kasdieninė duona“. Jai rūpi ir „šaltų lietuvių“ skaičius.

Augustinas Idzelis, PLB jaunimo sekcijos narys, paėmęs davinių iš II Jaunimo kongreso anketos, pranašavo, kaip bus su lietuvių jaunimu per ateinančius dešimt metų. Ragino daugiau dėmesio kreipti į lietuvių kalbos nemokančius, į mokslinius lituanistinius darbus ir bendrai mokslus, rengti specialius kursus ir akademines savaites lietuviškai ir kitomis kalbomis.

Diskusijose iškelta daug minčių apie jaunimo organizacijų bendravimą.

A. Saulaitis apibrėžė Pas. Liet. Jaunimo Sąjungos esminius tikslus – palaikyti ryšius su lietuvių jaunimu įvairiuose kraštuose – o Alg. Sliesoraitis su pažindino klausytojus su III Pasaulio Liet. Jaunimo Kongresu, kuris vyks Pietų Amerikoje 1975 metų pabaigoje.

Nauja Konstitucija

Seimo atstovai priėmė naują PLB, konstitucijos projektą, kuriame steigiamas PLB Garbės teismas ir Kontrolės komisija, o praktiškai išleidžiama Švietimo ir Kultūros tarybos. Norėta padažninti PLB seimus iki ketverių metų, bet palikta penkeri metai, kaip ligi šiol.

INŽ ZENONO BAČELIO NETEKUS

Retas žmogus mūsų kolonijoje nepažino inž. Zenono Bačelio. Jis atvyko su šeima kaip pabėgėlis po antrojo didžiojo karo ir apsigyveno São Paulo mieste. Suradęs darbą savo srityje, nesitenkino rūpintis vien tik savais reikalais, bet tuojaus ėmėsi organizuoti savivaldos organizaciją „Lituania“, kuri vėliau, kaip ir daugelis kitų organizacijų šioje kolonijoje, likvidavosi. Nelaukdamas, vėlei deda visas pastangas įkurti Brazilijos Kr. L. Bendruomenę. Sunkiai jam sekasi. Vieni, kurie suprato šios idėjos svarbą laikėsi pasyviai. Kiti jau pagauti indiferentiškumo snaudulio, nusiziovaudami, atsakydavo: kam tas viskas bereikalinga? Tik bergždžias darbas ir daugiau nieko. Bet Zenonas nepasidavė tiems protavimams organizuojant pirmuosius rinkimus į Br. L. Bendruomenę. Rinkimuose dalyvavo didelė kolonijos dalis, apie 2 tūkstančiai balsuotojų. Išrinkti Bendruomenės organai. Deja į pirmąsias vietas pateko žmonės, kuriems rūpėjo ne Bendruomenės bei kolonijos gerovė, o savo asmeniškų kromelių reikalai. Prasidėjo ardymo darbai ir kivirčiai ir, neilgai gyvavusi, pirmo-

ji Bendruomenė buvo sulikviduota. Labai skaudžiai Zenonas Bačelis pergyveno šį įvykį, bet privalėjo sutikti su įvykiu faktiškai, nors jis gerai matė ir suprato apgailėtinas pasekmes lietuvių šioje kolonijoje, Bendruomenės netekus.

Zenonas Bačelis buvo vienas iš tvirtų charakterio vyrų. Jis nenuleido rankų ir dėl šio skaudaus įvykio. Vėl pradėjo per spaudą įrodinėti skriaudą lietuvių likvidavus Bendruomenę, raginti visus geros valios lietuvius dėti visas pastangas atgaivinti naują Br. L. Bendruomenę. Suradę būrį pritariančių lietuvių, nutarė susaukti viešą susirinkimą, kuriame buvo susitarta paruošti įstatus ir praveisti naujus rinkimus.

Antrieji rinkimai į naują Br. L. Bendruomenę praėjo sėkmingai, nors ir ne taip skaitlingai, kaip pirmieji, nes, be abejo, pirmųjų vadovų nerimumas daugelį atšaldė nuo šio taip svarbaus lietuvių darbo. Bet labiau susipratusių pasiliko ištikimi Bendruomenės reikalingumo idėjai ir rinkimuose dalyvavo apie 800 asmenų. Zenonas Bačelis buvo patenkintas, nes, nors ir su sunkumais, Bendruomenė buvo atgaivinta ir jis visuomet kaip Tarybos narys dalyvavo ir

dirbo kiek išgalėdamas jos labui.

Trečiame periode, tai yra po trečiųjų rinkimų, sudarant naujus Bendruomenės organus, Zenonas Bačelis buvo išrinktas Br. L. Bendruomenės Tarybos pirmininku, kuriuo jis išbuvo iki savo mirties, daugiau kaip pusantų metų, vis dirbdamas, rašydamas ir apgailėdamas kai kuriuos nesklaidumus ir klaidas išskylančias jam bepirmininkaujant.

Pirmininko pareigose jis parodė savo jėgas ir energiją, neatsižvelgdamas į amžiaus metų skaičius. Jis puikiai valdė plunksną ir jo straipsniai dažniausiai „Mūsų Lietuvoje“, pasižymėdavo meile ir atsidavimu lietuviškam darbui ir ypač Br. L. Bendruomenės labui. Jis tikėjo, kad tik sėkmingai veikiant per Br. L. Bendruomenę lietuvių išsilaukys šioje kolonijoje, nes ši organizacija yra vienintelė, kurios tikslas yra apjungti visus lietuvius pasiryžusius dirbti lietuvių bei ir visais galimais būdais padėti savo kenčiančiai Tėvynei,

Zenonui Bačeliui pasitraukus iš gyvųjų skaičiaus, jo testamentas kviečia visus likusius nuoširdžiausiai pasižadėti ir toliau su dar didesniu pasišventimu dirbti Br. L. Bendruomenės labui ir jos

gerovei, ir neleisti jai niekuomet sužlugti.

Visų lietuvių pareiga yra darbuotis lietuvių labui, niekas neturi teisės to atsisakyti, ypač atvykę po antrojo didžiojo karo. Jie apleido Tėvynę sunkiausią jos gyvavimo metą, kad laisvame pasaulyje galėtų ginti jos pavergtą Nepriklausomybę. Zenonas Bačelis, begaliniai giliai suprato tą šventą pareigą ir niekuomet nenustojo dirbęs lietuvių ir Tėvynės labui. Padėjo tam visas savo jėgas, o taip pat savo lėšomis prisidėjo, kur tik buvo kviečiamas, arba ir savo iniciatyva. Padėdavo Tėvynės gynybos reikalams, spaudai, Bendruomenei neužmiršdavo ir tikiybinių reikalų. Šiandieną jo netekę, lenkiame savo galvas prieš šį didelį visuomenės veikėją ir patriotą, tikėdami, kad ir Aukščiausias priims jį savo globon. Tebūnie jam lengva ilsėtis šios antrosios Tėvynės žemėlėje, tik labai gaila, kad jam neteko besulaukti Tėvynės laisvės, kurios jis taip begaliniai troško ir ilgėjosi.

Kapitonas J. Čiuvinas

RELIGINIAME GYVENIME

* **Koptų ortodoksų patriarchas Amba Šenuda III**, atvykęs iš Egipto, pasikeitė taikos pabučiavimu su popiežium Pauliumi VI Sv. Petro bazilikoje po 1.500 metų trukusio jų Bendrijų atskyrimo. Abu dalyvavo bendroje pamaldose, atžymėjusiose 15 šimtmečiu nuo šv. Atanazijaus mirties. Šį šventąjį garbiną abi Bendrijos. Pamaldų metu buvo pabrėžta visa tai, kas yra bendra abiejuose tikėjimuose. Popiežius, kalbėdamas itališkai, priminė, kad dėl politinių, kultūrinių ir teologinių priežasčių anais laikais įvykęs skilimas iš tikro neturėjęs įvykti, o patriarchas, kalbėdamas angliškai, pabrėžė, kad po 15 šimtmečių studijų bei skilimo tyrinėjimų abi Bendrijos šiuo metu yra kur kas arčiau viena kitos tikėjimo tiesose nei penktam ar šeštam šimtmečiuose.

* **Komunijos davimas į rankas** nesanti naujovė, anot Vatikano liturginės kongregacijos sekretoriaus arkiv. Annibale Bugnini, bet grįžimas prie normalaus Komunijos dalinimo būdo, kuris buvo praktikuojamas iki 9 šimtmečio. Jo manymu, 878 m. įvykusioji Rueno santarpyba tą paprotį panaikinusi ne dėl pagarbos stokos Komunijai pavojaus, bet dėlto, kad buvo pradėta Komunijai naudoti nebe normalios duonos paplotėlis, o popieriaus plonumo komunikantas, kuris buvęs labai trapus ir galėjęs labai lengvai išsprūsti ir nukristi žemėn. Šias mintis jis išdėstė ilgame straipsnyje "L'Osservatore Romano" dienraštyje.

* **Moteryų vaidmens Bendrijoje ir pasaulyje** tyrimo komisija jau sudaryta iš 25 asmenų. Narius, kurių tarpe yra 14 moterų, paskyrė popiežius Paulius VI. Komisijai vadovaus arkiv. Enrico Bartoletti.

* **Lenkijos vyskupai** savo ganytojiškame laiške kreipėsi į visą tautą, ragindami priešintis ateizmui, kurį komunizmas kasdieną bruka per komunikacines priemones, mokyklą ir ekonominių bei socialinį gyvenimą Lenkijos žmonėms. Tai labai staigus vyskupų linijos pakeitimas lenkų komunistinės valdžios atžvilgiu.

* **Apie 30,000 tomy Europos viduramžių rankraščių** (virš 9 milijonų puslapių) mikrofilmuota ir paruošta naudojimui St. John's universiteto bibliotekoje JAV. Šis projektas buvo pasiūlytas dar popiežiaus Pijaus XII, o pradėtas vykdyti St. John's universiteto buvusio rektoriaus kun. Colman Barry, OSB, iniciativa 1965 m. Rankraščių mikrofilmavimas Austrijoje jau užbaigtas, o dabar bus tęsiamas Ispanijoje, kur apskaičiuojama, jog yra apie 100,000 rankraščių.

* **JAV katalikų metraštis** rodo, kad katalikų skaičius per 1972 metus paaugo 69,437 asmenimis, tačiau katalikų nušimtis visų JAV gyventojų atžvilgiu sumažėjo 0.2%. Pasiro-

do, katalikų prieauglis esąs proporcingai mažesnis nei bendrojo JAV gyventojų vidurkio. Per tuos pačius metus vienuolių kunigų skaičius JAV padaugėjo 52 asmenimis, o pasauliečių kunigų skaičius 504 sumažėjo. Seserų šiuo metu yra net 3,860 mažiau nei pernai, o brolių — 539 mažiau. Klierikų skaičius 1,183 sumažėjęs.

* **Brežnevui lankantis JAV**, kard. John Krol JAV vyskupų konferencijos vardu paskelbė pareiškimą, kuriame griežtai pabrėžė, jog žmogaus teisės labai žiauriai varžomos Sovietų Sąjungoje bei jos valdomuose kraštuose. Ypatingai jis pabrėžė dvi žmogaus teises, kurios popiežiaus Jono XXIII buvo pava-

dintos visuotinėmis, nepažeidžiamomis ir neatimamomis, būtent, teisė garbinti Dievą pagal savo sąžinę ir išpažinti savąjį tikėjimą privačiai bei viešai, ir teisė emigruoti į kitus kraštus.

Accra. — Ghanos krašte Afrikoje, iš bendro aštuonių milijonų gyventojų skaičiaus, daugiau kaip milijonas yra katalikai. Juos dvasiniai aptarnauja 360 kunigų, kurių 125 yra vietinės kilmės. Sielovados darba dirba taip pat 400 seserų ir apie šimtą brolių vienuolių, kurie ypatingai pasižymi auklėjimo srityje. Ghanoje veikia 190 katalikų pradinė mokyklų su 25,000 moksleivių ir 27 gimnazijos, kuriose mokosi apie 10,000 jaunimo.

— Popiežius Paulius VI vysk. Romualdą Krikščiūną iš Kauno perkėlė į Panevėžį, paskirdamas jį Panevėžio vyskupijos apaštališkuoju administratorium. Vysk. Liudas Povilonis paskirtas Kauno ir Vilkaviškio apaštališkojo administratoriaus vyskupo Matulaičio Labuko koordinatorium su paveldėjimo teise.

* **Devyni Čilės vyskupai** pasirašė pareiškimą, kad jų valstybės gyvenimas atrodo kaip po didelio ir nuostolingio karo. Milijonai žmonių stovi ilgas valandas eilėse prie krautuvių, kad gautų maisto. Kard. Raul Silva, vienas iš pasirašiusių, išleido naują knygą. Joje kritikuoja tuos asmenis, kurie tiki, jog marksizmas gali išspręsti P. Amerikos problemas.

BALTIJOS TAUTOS PRIEŠINASI KULTŪRINIAM SLOPINIMUI (iš 2 psl.)

rinkime buvo dėstomas reikalas suvaržyti latvių nacionalizmą. Partijos sekretorius A.A. Drizul reikalavo sunaikinti "nacionalinius prietarus ir perdėtą ar iškreiptą nacionalinių nuotaikų manifestavimą".

Talinas — pasipriešinimo centras:

Talinas tebesąs pilietinių teisių aktyvistų centras, nepaisant stiprių pastangų palaužti mažą gerai organizuotą disidentų "Demokratinio sąjūdžio" grupę, kuri insifiltravusi net į sovietinį laivyną Baltijoje.

Daugumas konfliktų esą ne politiniai, bet ekonominiai, kultūriniai, socialiniai.

"Anksčiau ar vėliau kultūrinė priespauda, socialinė įtampa ir mūsų ūkinio augimo stabdymas duos ir politinį konfliktą," sakė 33 metų estas inžinierius, demokratinio sąjūdžio narys Taline. "Aš bijausi, mes nesame pribrendę revoliucijai. Realiai žiūrint, visa, ko mes galime tikėtis, tai išsaugoti savo tautinį identitetą ir šiek tiek apsisprendimo".

Ir ūkinį nepriklausomumą siaurina:

Vietos ūkiniai planuotojai čia ir kitose Baltijos sostinėse sako, kad jų nepriklausomybę Maskva naikina paspartintu tempu. Pagal dabartinius įsakus Sovietų Sąjungos ūkiniai vadovai perima pramonės vadovavimą iš respublikų. Tuo pat metu sudaromi ūkiniai regionai, neatsižvelgiant į respublikų tautines sienas.

Bet kai kas pasiseka:

Kai kas pasiseka respublikom apginti. Estijos pareigūnai apgynė savo sostinę. Taline, 700 metų senumo mieste, Maskva norėjo pastatyti odų apdirbimo fabriką. Vietos pareigūnai argumentavo, kad fabriko smarvė užterš miesto orą, ir fabriką pasisekė nustumti arčiau prie Leningrado.

Estijos ir Lietuvos pareigūnai tebegina, kad vietos universitetuose studentam būtų dėstoma estiškai ir lietuviškai, ne rusiškai. Latvijos mokyklose ir įstaigose kalbama rusiškai.

Rygoje ir kitose sostinėse valdžios žmonės skundžiasi turį savo problemą: esą norį palaikyti kultūrinės etnines tradicijas. Bet tai stiprina nacionalizmą, kuris sutinkamas kaip antisovietinis, antirusiškas ir separatistinis.

"Mes esame prieš kultūrinę homogenizaciją," sakė vienas iš Lietuvos kultūros ministerijos žmonių, kuriems pavesta įvesdinti į Lietuvą "naują sovietinę kultūrą", pamuštą rusiškumu. "Tai skatintų kultūrinį nevaisingumą ir gal net politinį sovietinių vertybių atmetimą. Mano problema yra ta, kad aš visiškai tikiu į sovietinę jėgą, bet ne į rusišką kultūrą, privalomą kiekvienam", sakė lietuvis.

Kultūrinis polinkis ne į Rusiją:

Tokios nuotaikos — sako korespondentas — išplitusios. Bilietai į rusų operas Vilniuje p. z. dažnai lieka neišparduoti ar parduodami rusam bei užsieniečiam turistam. Lietuviški vaidinimai — perkimšti.

Rusai Taline nedaro jokios paslapties dėl resentimento rusams suomių televizijoje, kurią estai be vargo supranta. Lietuvoje ir Latvijoje daugiau kultūrinio

polinkio į Vokietiją ir Lenkiją negu į Rusiją.

"Ne kulturny":

Daugelis rusiškų papročių Baltijos žmonių sutinkami nepalankiai ir pavadinami su ironija rusų mėgstamu žodžiu "ne kulturny".

Tarp tokių "ne kulturny" rusiškų papročių baltiečiai mato — stumdymąsi ir stumdymą vienos krypties eilėse; balsingą šiurkštų pasikalbėjimą vietoje santūraus — ar jis būtų geras ar blogas; padažytų vaisvandenių gėrimą gatvių kampuose iš automatų; gyvenimą didžiuliuose apartamentų pastatuose vietoje individualių namų, mėgstamų estų, latvių ir lietuvių.

"Su tais rusais neįmanoma!" sakė latvis meno mokytojas. "Jie nori, kad visi juos mylėtų, bet kas norės būti tokiu kaip rusas?"

Komunistų pastangos ir viltys:

Komunistų vadai stengiasi įtampas prieš sovietinį režimą minimalizuoti... Genrikas O. Zimanas, "Komunisto" redaktorius, ilgametis partietis, aiškino: "Yra problemų, prieštaravimų, konfliktų, kai mes tiesiame čia socializmo statybą... Negaliu paneigti, kad nepageidaujamo seno buržuazinio tipo nacionalizmas čia tebėra stiprus... Tebėra čia daug žmonių, aš pripažįstu, kurie niekad neprisims socializmo; kai kuriems čia mielesnis būtų Hitlerio režimas negu mūsų bendruomenė... Yra tokių, kurie gali priimti socializmą, bet be entuziazmo... Ir yra tokių — ką atsisako pripažinti emigrantai ir vakariečiai — kurie nuoširdžiai remia naująją Lietuvą, dirba jos problemom išspręsti ir mėgina jos gyventojam padaryti gyvenimą geresnį, ir tokių skaičius auga..."

MŪSŲ DRAUGAS BRONIUS

Paskutiniosios dvi stovyklos dienos buvo labai smagios. Visada taip būna. Susidraugaujame. Linksma žaisti ir dainuoti.

Ypatingai linksma, nes kartu su mumis dvidešimt devyniais stovyklavo naujas ir netikėtas stovyklautojas "Bronius". Žinoma, tai nebuvo tikras skautas, o dregno pušyno gyventojas. Jeigu papasakočiau, kaip jis atrodė ir ką jis veikė, ar galėtumėte atspėti, koks tai sutvėrimas?

Bronius savo vardą įgijo iš dviejų skautų, Algio ir Jonuko, kurie jį priėmė į stovyklautojų tarpą.

Bronius mokėjo gražiai šypsotis. Jo plati burna atsidarydavo, ir jis parodydavo savo liežuvį. Mat, nebūdamas žmogus, Bronius nežinojo, kad tai žmonių pasaulyje negražu.

Jam patikdavo skautai. Jau apie aštuonias savaites jie ten stovyklavo, kai mūsų draugovė atsirado ir pradėjo skambėti graži lietuvių kalba. Atrodo, kad Bronius išmokęs kur nors truputį lietuviškai ir norėjo artimiau su mumis susipažinti.

Savo didelėmis akimis stebėdavo, kas čia darosi. Rytą netoli savo namuko prie balos tarp akmenų pušyno pakraštyje matydavo, kaip skautukai keliasi, eina praustis. Jam nė į galvą neatėjo praustis, nes jis beveik visą dieną vandenyje sėdėdavo ir plaukiavo. O apie muilą Bronius net nebuvo nė girdėjęs.

Vėliau Bronius matė, kaip kyla Lietuvos vėliava ir skautų gairė. Po to būdavo tylu, nes skautai

išeidavo žaisti ar prie ežero laiveliais plaukioti.

Tada Broniui kildavo mintis apsižvalgyti. Kadangi jo kojos nelabai didelės, jis lėtai eidavo, linguodamas iš šono į šoną. Jam būtų daug lengviau plaukti! Bronius apžiūrėdavo visus įrengimus ir papuošimus prie vėliavos stiebo, bandydavo perskaityti skelbimų lentoje pranešimus, bet, būdamas per žemas, nematydavo nieko.

Štai, žingsniai pasigirsta!! Sugrįžta skautai pietų! Greit greit Bronius bėgo į savo slaptą lankyne. Ten jis galės sau pietų užkasti, sugaudydamas muselių ir vabalėlių. Popiet galės nusnūsti, nes saulė švies ir kaitins jo šonus. O skautai jo nesuras, nes jie patys savo skilčių valgyklėlėse skaniai pietauja.

Ir kasdien taip būdavo.

Ar jau atspėjote, kas Bronius per gyvuliukas?

Vakare pabudęs po saldaus miego, Bronius išgirdavo dainas ir šūkius ir matydavo lauželio liepsną, šokinėjančią tarp medelių. Tyliai, tyliai per spyglius uždengtą miško kilimą jis nuslinkdavo pasiklausyti ir pažiūrėti vaidinimų.

Po kelių dienų jam taip dainos patiko, kad neiškentė. Neiškentė ir uždainavo pats:

"Gluok, gluok, gluok".

"Kas čia?" sušuko keistą balsą išgirdęs skautas. Visi klausėsi, norėdami sužinoti, kas čia prie laužo atsirado. Juk visi skautai jau gerai moka dainų žodžius ir



JAUNYSTĖS AIDAS

tų skaityti, lentoje matytų užrašą "Šiandien iškyla". O jeigu skautai žinotų, kad Bronius lentos nepasiekia, gal būtų jam mažą skelbimų lentą padarę. "Nu", galvoja, "gal pramiegojau ryto trimitą".

Ir vėl išėjo pasivaikščioti po stovyklą.

Visur tylu, nieko nematyti. Palapinės uždarytos, lyg visi būtų išėję ar išvažiavę namo. Jam pasidarė liūdna, nes norėjo geriau susipažinti.

Ir taip vaikštinėdamas užmiršo, kur einęs. O kai skautai iš iškylos sugrįžo, per vėlu buvo nuskuobėti ir pasislėpti. Algis su Jonuku jį pamatė tarp laužavietės ir vėliavos stiebo ir pagavo.

(tąsa 6 psl.)

melodijas. Nejaugi kas taip greitai užmiršo?

Bet nieko negirdėjo tą vakarą, nes Bronius vargšas susigėdo, nepataikęs į dainos gaidą. Paraudusiais skruostais nuėjo namo nakvoti, nesulaukęs laužo pabaigos.

Kitą rytą apsidairęs Bronius mato, kad tylu, neiįprastai tylu. Mes žinome, kad jeigu jis mokė-

Pabandykime surasti.

Tarp šių raidžių yra 18 mergaičių ir 18 berniukų vardų.

Uždavinį paruošė V. A. A. H.

Ž A B C L E F H J K M I N P S V U B Z G
 I D A L I A T G E D I M I N A S D I L I
 V A R T N O P R S T N U J V Z N A R B N
 I C V L A D A S D E D M O T I E J U S T
 L J K M S I L V I J A O L P S R C T L A
 Ė F J G H J K Y L M U N Ė P R I S Ė T U
 C D U M N R Ū T A P G R S T V J Z B C T
 J Ū R A T Ė D A L R A M U N Ė A B O N A
 D F G H J K L U M N S T R U V E J L N S
 T R I C K Ė S T U T I S V A L D O N A D
 M O S T D B T A K L P M N P R S N T L V
 A L M A N T A S R V A N D A S N A T G O
 Z I L V I N A I K T U B E T R K S B I L
 K U R Y B S T N S A L G I R D A S V M C
 D C J R K T L D M N I P R S T U V Z A B
 J I R E N A K R A M U T Ė L M G N P N S
 T J V G Z S B Ė D C S J K L A I M U T Ė
 L A M I N Y T R V B D C T R J S L K A D
 K L V N R S O F I J A R V Y T E N I S T
 R I M A N T A S B C F G P O N M F L K D



ALGIMANTAS



KINCAS PIETARIS

MŪSŲ LIETUVA III lažiesiems

(iš 5 psl.)

Išsigando Bronius. Net užmiršo, kaip geras stovyklautojas, šypsojis. Kas bus dabar? Jam gi skautukai atrodė kaip milžinai, ir galėjo jį paimti į delną. Sėdi Bronius delne ir žiūri didelėmis akimis į skauto veidą. "Gal prarys mane?" — galvojo Bronius.

MŪSŲ DRAUGAS BRONIUS

Ne, Broniau, nesirupink. Skautas gamtos draugas. Švelniai pasiėmęs Bronių rankoje. Algis nešasi jį į užsiėmimus, nes visi gi nori programoje dalyvauti.

Pirma, Bronius apžiūrėjo tokį apskritą instrumentą beveik tokio didumo, kaip jis pats, kuris turi didelę rodyklę. Skautai Broniui paaiškino, kad tai kompasas.

Vėliau, skautai pasiėmė baltus tvarsčius ir rišo rankas ar pirš-

tus, lyg būtų sužeisti. "Matai, Broniau, jeigu išmoktum pirmosios pagalbos, galėtum irgi, kaip mes, kitiems padėti".

Pasiėmė Jonukas knygą pasiėmė antrajam patyrimo laipsniui, ir pasodino Bronių ant puslapio. Nesmagi knyga — sausa, negera ant jos sėdėti. Kaip tas Jonukas moka taip gerai lietuviškai skaityti?

"Ši vakarą", sako Algis, "bus lėlių teatras". Jam padės skautai Leonas, Leonardas, Linas, Algis ir kiti. Bronius savo gyvenime nebuvo lėlių teatro matęs.

Užtad labai išsigando pamates didelį žalą slibiną su raudonu liežuviu ir baltais dantimis — traukta iš juodos dėzes. Bet skautai paaiškino kad tai tik medzginis slibinas. Tada Bronius susdomėjo ir apžiūrėjo visas rankas nes lėles: varna vilka voverė...

"O! Kas ten per lele, gal voja Bronius pamates tokia žalia ir rudą ir geltona lele. Išpašus į mane".

"Matai, Broniau" sako Algis "čia yra medžiaginė varle. Tu es tikra varle" Bronius gražiai nu-

SU DAINA

MOČIUTE, MOTINĖLE

Liaudies daina.



GILĖS

Mo-čiu-te, mo-ti-nė-le, mo-čiu-te

Mo-čiu-te, mo-čiu-te

sen-gal-vė-le,

mo-ti-nė-le, ga-na-pa-il-sai,

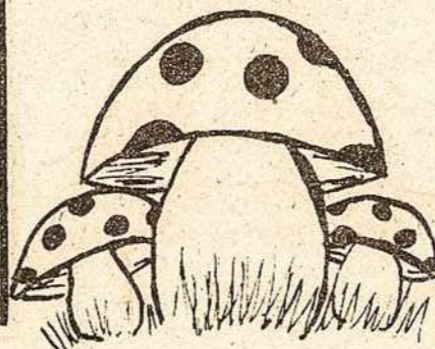
sen-gal-vė-le,

ga-nu-var-gai, kol ma-ne už-au-gi-(nai).

Močiute, motinėle,
Močiute sengalvėle,
Gana pailsai,
Gana nuvargai,
Kol mane užauginai.

Kol mane užauginai,
Kol mane užauklenai,
Tu prarymojai
Baltas rankeles
Ant baltų priegalvėlių.

Dienelę ant rankelių,
Naktelę prie lopšelio
Tu pražiūrėjai
Šviesias akeles,
Į mane žiūrėdama.



GRYBAI

sisypsojo, nes jis gyva ma varle Bronius buvo mūsų stovyklos labai draugiška... (Šis aprašymas pritaikytas tikrų įvykių Bostono ir Brocktono skautų stovykloje Vitis 1967 m. vasarą). Buves

IRUTĖ ir KESTUTIS

D. BASTYS

PATINKA RYŽIAI?

PATINKA o que?

RYŽIAI = arroz

NAMIE NEPATINKA BĖT STOVYKLOJE...

PATINKA

95/73

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

K. ŠIMONIS -- LAKIOS
FANTAZIJOS KŪRĖJAS

M. Sargenis

Kazys Šimonis š. m. rugpiūčio 25 d. atšventė 85 m. sukaktuves. Jis jas atšventė kukliai okupuotoje Lietuvoje. Nors jis yra didžiai nusipelnęs ir plačiai žinomas dailininkas, tačiau bolševikinė spauda apie jį rašė labai nedaug ir labai santūriai. "Gimtas Kraštas" kronikinėje žinutėje tik pasigyrė, kad K. Šimoniui už didelius nuopelnus dailės baruose 85 m. sukakties proga suteiktas garbingas Lietuvos TSR liaudies dailininko vardas.

Dėl to bolševikai jam ir tesuteikė tik "liaudies dailininko vardą", kai tuo tarpu K. Šimonis yra visos lietuvių tautos ir visų grožį mylinčių žmonių dailininkas.

K. Šimonis gimė 1887 m. Stankonių km., Šimonių vls., Panevėžio apskr. dabar Kupiškio rajone. Jo tėvai buvo ūkininkai. karą gana pažangūs ir savo vaikus leido į mokslus. Kazys Šimonis mokėsi iš pradžių privačiai Šiauliuose, vėliau "Saulės" kursuose Kaune. Paimitas į rusų kariuomenę, jis Kieve suartėjo su ukrainiečių dailininku T. Ševčenka, iš kurio išmoko piešti, susidomėjo menu. Vėliau Petrapilyje lankė vakarinius piešimo kursus. 1918 m., grįžęs į nepriklausomą Lietuvą, jis mokėsi pas Adomą Varną ir T. Daugirdą. 1919-24 m. jis dėstė piešimą Kauno "Aušros" gimnazijoje ir J. Damijonaičio vedamuose mokytojų kursuose. Labai domėjosi liaudies kūryba, rinko liaudies audinius, architektūrinius papuošimus, liaudies dirbinius, skulptūras. Visą šią medžiagą jis atsidėjęs studijavo. Ji padarė jaunam dailininkui nepaprastą įtaką. 1920 m. indi-

vidualinėje parodoje Kaune ši įtaka ypatingai atsispindėjo. 1927 m. jis surengė parodą Paryžiuje, kurioje jo darbų nusipirko Liuksemburgo ir Paryžiaus muziejai. Nepriklausomybės laikais K. Šimonis buvo vienas iš kūrybingiausių dailininkų, kurio darbai kasmet pasirodydavo apžvalgi-

niui. Tačiau K. Šimonis nėra pamėgdžiotojas, jis ieško savitų išreiškimo formų.

Kaip grafikas K. Šimonis iliustravo labai daug lietuviškų knygų. Jo iliustracijos taip pat pasižymi liaudiškais motyvais. Jis iliustravo elementorius, liaudies pasakų rinkinius ir individualines



K. ŠIMONIS

Troškulis (1926)

nėse parodose ar užsienyje. Jo parodų buvo surošta JAV, Latvijoje (Rygoje) ir kt. Gausybę jo kūrinių yra nusipirkę privatūs meno mėgėjai: lietuviai ir svetimtaučiai.

K. Šimonio dailinė kūryba pasižymi mintingumu, fantazijos lakumu, romantiškumu, pasakingumu ir vaizdų poetiškumu. Iš dalies jis primena M.K. Čiurlionį, kurio minties ir fantazijos lakumas artimas ir K. Šimo-

niui. Tačiau K. Šimonis nėra pamėgdžiotojas, jis ieško savitų išreiškimo formų. Kaip grafikas K. Šimonis iliustravo labai daug lietuviškų knygų. Jo iliustracijos taip pat pasižymi liaudiškais motyvais. Jis iliustravo elementorius, liaudies pasakų rinkinius ir individualines

niui. Tačiau K. Šimonis nėra pamėgdžiotojas, jis ieško savitų išreiškimo formų. Kaip grafikas K. Šimonis iliustravo labai daug lietuviškų knygų. Jo iliustracijos taip pat pasižymi liaudiškais motyvais. Jis iliustravo elementorius, liaudies pasakų rinkinius ir individualines

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Tęsa iš praeito Nr.)

Stefanija Rūkiene

KELIONĖ Į TAIGA

Pasiimame savo kuklelius ir išiname į raštine Tremtinė Jasinskienė išlydi mus, apžiūri, kaip atrodome, ir jai akyse pasirodo ašaros. Mes atsiveikiname. Ji mus peržėgnoja ir palinki ištvėmės ir sekmes mums paruoštoje baudžiovoje. Išėidamos mes labai skurdžiai, gaudžiai ir juokingai atrodomėme

Einame visos keturios į raštine. Pasižiūrime viena į kitą ir šypsomės: tikros baidyklės ar cirko juokdariai. Tariame, kad mes jau dabar Lietuvos moteris nebepanašios.

Raštinėje jau radome apie dvidešimt darbininkų susirinkus. Stebime, kaip jie atrodo ir kaip apsirengę. Beveik visu iš maišų pasiūtos kelnės ir švarkai. Mes pasijaučiame, kad dar per gerai apsirengusios. Viena vietinė moterėlė priėjo prie manęs, apžiūrėjo iš visu pusių ir sako:

– Tokias geras kelnės pasiėmėi darban. Suplėšys. Reikėjo jas parduoti, tai būtum gavus gražaus pinigų. Kelnės reikėjo pasiūti iš maišo. Tokios gertausia tinka lauku ir taigos darbams.

Būtume gal dar šnekėjusios, bet atvažiavo du vežimai. Vienas pilnas dalgiu, šakiu ir grėbliu. Prie šio vežimo atsirado, senas, barzdotas rusas. Jis tvarko ir prižiūri visus šienapiūtės irankius: tveria, taiso ir iškalta dalgius. Jis atsinešė ir krepšeli su pustyklėmis. Tas senis važiuoja kartu su mumis. Jis taisy suggedusius irankius.

Į antra vežima sukrauta duona, arkliena, svarstykės ir kibirai sriubai virti. Neseniai kolchoze vienas arklys nusilaužė koją. Dabar ji pribagė, tad bus šienapiūtei mėsos.

Senieji gyventojai sako, kad čia visada taip būna. Niekada negausi geresnės mėsos ir niekada nepaskersveiko gyvulio. Suserga gyvulys, rengiasi dvėsti arba ir dvesiantį pribagia ir – į bendra katila. Jei kas turi, tas maisto prisiduria iš namu, bet labai mažai turinčiųjų.

Visi savus ryšulėlius susikrovė vežiman. Susidėjome ir mes savuosius.

Pagaliau po visos ruošos ir lakstymo pajudėjome kelionėn. Labai sunkiai tempia arkliai pilnus vežimus šlapiomis ir klampiomis pievu keliutomis. Darbininkai, susigrupavę pulkeliais, eina šalikelėmis ir neatsilieka nuo vežimu.

Su mumis važiavo taigon ir ūkininkas Geležinis su šeima: sūnus ir dvi dukros. Onutė ir Stase. Stase buvo truputi keistoka. Tyliai laikosi, visu šalimosi, bet lauku darbus gerai dirbo. Mes visos keturios tuojau su Geležiniais užmezgėme kalbą. Prasidėjo draugystė. Jie pasisakė, kur apsigyveno. Ju šeima didelė, todėl skundėsi, kad labai ankštai sukimšti, nes šeimininku trobelė tik šešių metrų ilgio ir penkių pločio. Geležinis projektavo statyti žemine (zemlanką). Tą sumanymą jie aptarė su tremtiniu Meinoriumi, kuris taip pat turėjo didoką šeimą. Sakėsi, kad grįžė iš šienapiūtės tuojau pradėsią darbą.

Mums buvo labai idomu, kaip tos žeminės statomos. O gal ir mes galėtume iširengti? Tie urvai daromi labai primityviškai. Iškasama didoka ir gili duobė, kurion sustatomi pusrasčiai ir viršūnėmis suremiami Rastai apdedami šiaudais ir apipiliami žemėmis. Viename šone istatomas langas, o prieky – durys. Patalpai apšildyti pastatoma geležinė krosnelė. Taip jie vėliau ir padarė, ir dvi lietuvių tremtinių šeimos turėjo savus „namus“.

MERIKIETIS PROFESORIUS MOKO LIETUVIŲ KALBĄ (iš 7 psl.)

Grižtant prie temos, istorinė – lyginamoji kalbotyra iš tikrųjų labai vertina lietuvių kalbą dėl jos nepaprasto konservatyvumo. Aš dabar norėčiau šį teigimą šiek tiek paaiškinti. Prieš tai aš dar norėčiau čia trumpai nurodyti kelis istorinės kalbotyros principus. Pirmiausia keletas žodžių apie kalbos kaitimąsi.

Apskritai įvairūs kalbos pasikeitimai yra lengviausiai pastebimi jos žodyne. Pvz. mes dažnai galime prisimename, tokių žodžių, kurie buvo plačiai vartojami mūsų vaikystėje ir jaunystėje, bet kurie vėliau gyvenime jau retai esutinkami.

Aš pats, pavyzdžiui, gerai atsimenu Norvegijos ministerį pirmininką, kuris neva valdė Norvegiją vokiečių nacių kupacijos metais. Jo vardas – Quisling – po kelių metų tapo bendrinio anglų kalbos (taip pat ir kai kurių kitų kalbų) daiktavardžiu, kurį tuomet visi suvarto ir vartojo. Websterio Tretysis tarptautinis odynas (Webster III) duoda tokią šio bendrinio žodžio quisling reikšmę:

Išdavikiškas tautietis, kuris padeda okupantui ir žinai jam tarnauja kaip vyriausias agentas arba škamšinis valdytojas". Bet dabar retas kuris amerikietis jaunuolis yra šį žodį normaliai gyvenime girdėjęs bei vartojęs.

Kalboje, žinoma, vyksta ir kitokių pasikeitimų. Pasikeitimai vyksta kalbos garsų ir žodžių ištarime. Šie pasikeitimai gali būti mažesni arba didesni, greiti arba ir visiškai lėti, net beveik nepastebimi. Tokių pasikeitimų atveju paprastai senesnioji karta ištaria turį žodį vienaip, viduri-

nioji karta ištaria jį dviejopai – ir senovaiškai ir jaunai, kas priklauso ir nuo kalbėjimo stiliaus – o jaunoji karta paprastai tą žodį ištaria jau tik naujovaiškai. Šveicarų kalbininkas Louis Gauchat savo studijoje apie Šveicarijos prancūzų kalbos srityje esančio miestelio Charney tarmę yra pastebėjęs, kad kai kuriuose tos tarmės žodžiuose senesniosios generacijos žmonės visi ištaria minkštąją (palatalizuotą) l, vidurinioji generacija svyruoja tarp l ir j, o tuotarpu jaunoji generacija jau ištaria vien j.

Tokiu būdu kalbos, laikui bėgant keičiasi. Niekas tikrai nežino, kodėl kalbos keičiasi, bet jos tikrai keičiasi. Ta pačia proga reikia čia pat pabrėžti, kad kalbos keičiasi nevienodu greičiu, kitaip sakant, vienos jų keičiasi greičiau, kitos – lėčiau, o dar kitos – visiškai lėtai. Pavyzdžiui, per tam tikrą laikotarpį vienos kalbos garsynas (arba garsų sistema) pasikeičia labai mažai arba iš viso tame laikotarpyje nepasikeičia – lieka ta pati.

(Iš "Švietimo Gairės")

KAZYS ŠIMONIS — LAKIOS FANTAZIJOS KŪRĖJAS (tešinyš iš 7 psl.)

Sukaktuvininkas 1959 m. parašė ir išleido savo "Gyvenimo nuotraukas" ir atsiminimus. Jie yra pakartoti 1966 m. antrojo leidimu. Čia gausu ne tik biografinės medžiagos, bet ir K. Šimonio paveikslų iliustracijų. Keletas yra ir spalvotų reprodukcijų.

Nors K. Šimonis yra sukūręs labai daug kūrinių, tačiau bolševikinė enciklopedija tepažymi

K. ŠIMONIS
Broliuo ir sesutės kelionė
(Tempera) 1929 m.



Gražina Tulauskaitė

LAUKINĖS MINTYS

Piktos mintys nesėtos užauga —
Kaip laukinė žolė.
Jos geriausia tau atima draugą
Ir tavęs niekada negailės.

Siurkščios mintys — laukinės, nesėtos —
Vagia tavo ramybę ir miegą.
Širdy džiaugsmas neranda sau vietos,
Ir sapnai gražiausi pabėga.

O kad taip — šventoji ugnis —
Kaip miško didžiulis gaisras?
Gal tiesa nemirtinga nušvis,
Ir kančia beprasmiška baigsis.

Nei lietaus neprašo žolės nesėtos,
Nei kaitros nebijo laukinės.
Liūdnam angelui tavo norėtus
Vėl išgirst, kaip ilgiesi tėvynės.

Už lango regis vakaro dangus

VYTAUTAS MAČERNIS

Už lango regis vakaro dangus ugninis.
Jame iškyla ažuolais apaugusi kalva.
Tenai ramus senolių mano kapinynas,
Ten žemė, juos pridengusi, puri, lengva.

O čia — senolių namas didelis ir tvirtas,
Jame gyvena atkakli, žemaitiška dvasia.
Ne vienas ją nešiojęs dulkėmis pavirto,
O ji vis auga ir tvirtėja ainių kartose.

Kiekvieną vakarą iš kapinyno seno
Senoliai grįžę mano kambary susėda
Aplink mane plačiu ir taisyklingu žiedu

Ir ima tarp savęs įvertinti darbus mano:
Jeigu atranda kartais esantį vertu kurį,
Aš stoviu ir džiaugsmu liepsnoju žiedo vidury.

Sarnelė, 1944. II. 19.



Klemensas Jūra

SUTEMOS...

Buvo diena —

be sutemu,

be miglu,

švietė saulė;

Šventa ramybė gaubė mūsų žemės klonius.

Kūrybos meilės ugnimi— liepsnojo širdys:

Nuo menko vabalėlio —

iki didingo —

i saulę kylančio

žmogaus.

Buvo diena -

mano tėvų šaly —

Per du dešimtmečius skambėjo laisvų žmonių daina...

Kurios akordai dar nenuilsta man širdy.—

Kuri labai dažnam

jau šiandien—svetima.

Bet amžinojo „panta rei“ tekėjimo —

Nesulaikysi žmogiškos širdies galia;

Netekom tėviškės —

ios nuostabaus žydėjimo —

Nes tai likiminė mūsų tautos dalia.

Audra nulauže vinksną šimtametę,

Seniai negirgžda svirtis prie šulinio seno,

Nėra „Jonelio“ kryžiaus,

kurį tėvų seneliai statė,

kuris visas karu audras laukų sargyboj išgyveno...

Ateina sutemos,

ateina audros —

Po saulės nutviekstų šviesių dienų.

Ateina ūkanos.

užkrinta miglos

išgraužiančios akis...

Ir—veltui tėviškės

anų laikų

gražias dienas menu —

Ar jos kada sugriž? —

To nieks,

o nieks nepasakys...

Naujam pasaulyje

naujieji neronai

naujų laikų —

Gurkšnoja vorką ir gaižiai šypsosi „o kay“...

Net i žvaigždynus skrisią jie kartu:

Meška ir jankis

bus amžiais amžini draugai...

Kada lietuvis žvanga juodžiausio vergo pančiais...

Kada lietuvis, savo žemėj, sušvinta fakėlais gyvais...

Kada lietuvis žūsta Altajaus taigose...

Kada lietuvis už judo grašį dirba budeliui tautos...

Kada lietuvis išduoda tėvą-motiną,

sesutę-brolį...

Kančias, gyvybę jų sukrauna ant savo sąžinės juodos...

Dar ir apverkia juos,

lyg Liublino bajorai —

Išduodami likimą Lietuvos...

Ir mes - čionai -

tik iš bėdos— lietuviai,

Prarandame be skausmo savąsias atžalas kitiems...

Apaugam samanom - būk tai „kovoį“ už būvį —

Prarandam save—svetimiems.

O gal kai kas iš mūs dar verkiame

negrišiančių

senų dienų,

Mes - Nemunu nuplaukusį i Baltiją banga.

Ir nesulauksim, ne - praėjusių laikų anų —

Nes jau kiti žiedai papuoš —

mūs tėviškės lankas.

Pažvelkim ten: tai mūsų kraujo broliai,

Tai mūs senos tautos jaunimas dega —

Liepsnoja gyvais

Tėvynės meilės švyturiais...

Gyvybių aukomis išrašo naują lapą.

Naujųjų didvyrių vardai —

Spindės, kaip žvaigždės, Tėvynės danguje;

Apskries pasaulį lietuviškos aukos stebuklu,

Tautas nustebins - miglotų vingių snauduly.

Senelio Nemuno krantai, Šešupės vingių kloniai -

Pavasariais pražis—dar nematytom gėlėmis;

Vargų—vargais užgrūdinti

tenai Naujieji Žmonės -

Pasiuks kančios finalą —savų didvyrių aukomis...

Nejaugi, o nejaugi - tėvų ir protėvių šalie —

Tavęs mes niekada, o niekad nematysim? —

Nebepajusim senos gimtinės pievų kvapo —

Ir nesuklupsime maldoj —

prie senos tėviškės griuvėsių..

Dešimtmečiais išblėso viltys,

lyg švento Jono žiburėliai,

Dešimtmečiais neradom kelio —

tartum paprčio žiedo...

Iš sutemu,

iš miglu

iškils tautos didvyrių vėlės —

Naujų laikų,

Naujais keliais,

I naują viltį ves...

O Lietuva. —

Šventoji žeme Tu kiekvienoj pėdoj.

Nuo amžių buvusi. —

Ir amžiais liksi Tu.

Praeis dešimtmečių košmaro naktys.

Išsisklaidys siaubingos miglos,

ūkanos..

Praeis ir neronai ir judos baisūs...

Tu vėl sulauksi —

LAISVOS

išauštančios

dienos.

8.09.73

Brazilija



Vienintėlė lietuvių viltis ir paguoda šiandieną.

Dr. A. J. Gusseinas

BURNOS ŠVARA

Jokia kita kūno dalis nėra taip svarbi švaros atžvilgiu, kaip burna. Dantys, jų dėsnos, liežuvis, seilių liaukos, migdolai, susijusi giminyse su gomuriu, su nosim, su ausim ir taipgi su kvėpavimo ir virškinimo sistemomis—visa tai yra labai stipri priežastis, kodėl burną švariai laikyti būtina.

Būtina, kiekvieną kartą pavalgus, bent vandeniu burną išplauti, gerai išgargaliuoti. Boro rūkštis ir druskos skiedinys labai tinkamas burnai ir gerklei plauti.

Dantis būtina šepetuku ir milteliais šveisti kas rytas ir vakaras, dar geriau taip daryti kiekvieną kartą pavalgus. Dantims ir jų dėsnoms plauti galima vartoti boro rūkštis ir druskos skiedinys, Dobell'a skiedinys, vandenilio perdegūonis ir liquor antisepticus alkalinius geri burnai, dėsnoms, gerklei migdolams plauti, gargaliuoti.

Kai iš burnos jaučiamas blogas kvapas, būtina surasti to priežastis. Kartais tai būna nuo dantų - apgedusių, išpuvusių apaugusių kalkakmeniais, pūlinių, pūliuojančių dėsnų, ligotų migdolų.

Tuo atveju reikia burną ir gerklę plauti potašiaus permanganatu, 2 proc. skiediniu. Tas labai daug gelbsti nemaloniam kvapui pašalinti.

Dažnai esti, kad blogas kvapas kilęs iš nosies arba vidurių, nuo kvėpavimo vamzdelių slogos, ar kokios plaučių ligos ar gedimo. Blogas kvapas dažnai būna ir iš skrandžio, vidurių nemalimo, kuomet nuryjamas maistas mažai sukrumtytas. Tuomet reikia pasiskirti lengvesnius valgius, prisitaikyti tinkama dieta. Būtina vengti lengvai gendančių ir nesąmoningai pagadintų valgių, labiausiai sužalotų chemiais konservais.

Burnos švara - labai svarbi ir nepažeidžiama žmogaus sveikatai. Tai žmogaus kūno daliai yra svarbi medicinos ir chirurgijos šaka - odontologija.

Be gerų sveikų dantų arba bent be atitinkamų dirbtinių dantų sveikas žmogus negali būti sveikas. Dantys yra sveikatos vartai. Iš pat jaunystės dienų burną reikia švariai užlaikyti. Ne tik jauniems bet ir suaugusiems ta pati taisyklė. Manding, švari, sveika burna yra labai geras bendram žmogaus valumo ir sveikumo barometras - rodyklė.

Blogam kvapui pašalinti būtina prisilaikyti šių nurodymų:

1. Dantis užlaikyti sveikame stovyje.
2. Dantis šveisti neperdaug kietu šepetuku.
3. Dantims valyti galima naudoti miltelius ir pastas.
4. Burną plauti bent du kartus per dieną-ryte ir vakare-ankščiau paminėtais skiediniais.
5. Nepranykus blogam kvapui, reikia būtinai kreiptis į medicinos ir dantų gydytojus, surasti priežastims.

MŪSŲ ŽINIOS

ŠAUNŪS PIETŪS

Šv. Juozapo Bendruomenės valdyba praeitą sekmadienį, rugs. 16, turėjo pirmuosius pietus platesnei visuomenei. Prieš pietus prel. Arminas, Bendruomenės pirmininkas, aukojo Zelinos bažnyčioje mišias už tos bendruomenės fundatorių kunigų Benedikto Suginto ir Jeronimo Valaičio vėles.

Pietūs pradėjo Katalikų Bendruomenės choras sugiedodamas „Tėve mūsų“. Tautiečiai iš visų bairų apsėdo visus stalus, apkrautus gausiais, įvairiais ir gardžiais valgiais bei skanėstais, gražiai papuoštuose Jaunimo namuose.

Užkandus ir numalšinus troškulį, prelatas A. Arminas pasveikino gausiai susirinkusius, pasidžiaugė, kad pirmųjų fundatorių kunigų Valaičio ir Suginto pasišventusio darbo dėka lietuviai dabar turi savus pastatus: bažnyčią, kleboniją, mokyklą, ir kad niekas jiems nesis nešluosto. Prašė visus prisidėti išlaikyti bažnyčią ir kitus pastatus.

Per pietus buvo ir loterija su keturiais laimikiais, skambėjo linksmos lietuviškos dainos.

Reporteris.

UTINGA IR SENOSIS MALŪNAS

Po ilgesnio laiko teko vėl aukoti mišias auka su Utingos ir Senojo Malūno tautiečių būreliais. Taip sumažėjo pamaldose dalyvaujančių skaičius. Per 10 metų nemaža išmirė ištikimųjų parapiečių, o naujų nepriaugo. Bet kas krito ausin ir širdin, kad abejose kolonijose tas mažas būrelis darniai, gražiai gieda.

Senajame Malūne ir tai krenta į akį, kad čia, proporcingai dalyvaujančių skaičiui, yra daugiau jaunųjų, negu bet kurioje kitoje kolonijoje. Kaikuriuos jaunosios mamos atsiveda į lietuviškas pamaldas ir savo vaikučius. Tai pavyzdys visoms mūsų kolonijoms, jei norim ir toliau gyvas palaikyti lietuviškas pamaldas. Tik iš mažens įpratę dalyvauti lietuviškuos parengimuose ir pamaldose, ir suaugę ateis tęsti mūsų darbo.

Senojo Malūno giedoriai sutarė susirinkti pas p. Taleikienę pasimokyti naujų gražių lietuviškų giesmių per mišias giedoti. Tėvas Kidykas sutiko pamokyti. Tai jis mielai padarytų ir kituose bairuose, jei tik atsirastų norinčių mokytis.

JAU TURIM KETVEIRIAS KANKLES

ir šiomis dienomis T. Antanas Saulaitis atgabens iš Amerikos penktąsias. Tai jau galima sudaryti pirmą mažą kanklių orkestrėlį. Dvi mergaitės jau mokinasi.

Dar trūksta trijų. Mamytes, paraginkit savo dukreles ar sūnelius pasimokyti. Kanklių orkestrėlis bus didelė naujiena ne tik brazilams, bet ir mums pa-

L. K. BENDRUOMENĖS CHORO

K O N C E R T A S

Sekmadienį, spalio 14 d. 16 v.
Seserų Pranciškėčių gimnazijos salėje, Zelinoje.

tiems. Per buvusias parodas brazilai mokytojai labai domėjosi kanklėmis ir norėjo išgirsti jų muziką. Televizijos irgi mielai kviečia pasirodyti savo programose. Kokia gera proga iškelti lietuvių vardą S. Paulo didmiestyje. Juk jokia kita tauta čia nieko panašaus neturi. Ar tą progą išnaudosim? Tai priklauso vien nuo mamų ir tėvelių meilės savo tautos kultūros lobiui – kanklėms.

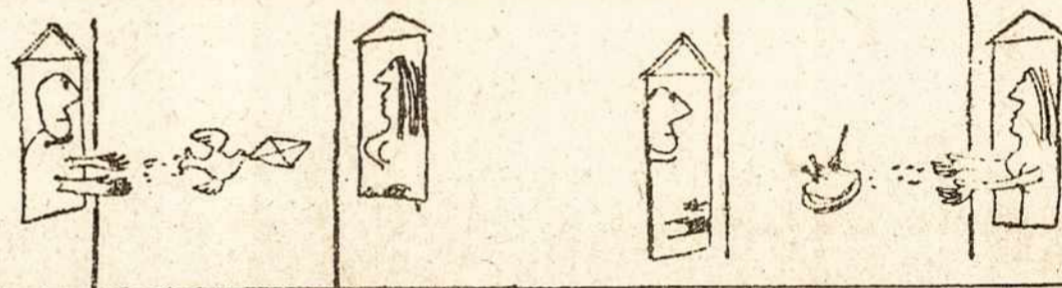
Savanoriai registruojasi pamokoms šv. Kazimiero parapijoje pas kun. Joną Kidyką.

KAS NORĖTŲ ĮSIGYTI GERĄ SMUKĄ UŽ LABAI PRAEINAMĄ KAINĄ – KREIPKITE SĮ MŪSŲ LIETUVOS REDAKCIJĄ, AR ASMENIŠKAI, AR TELEFONU: 273-03-38.

LIETUVIS GYDYTOJAS DR. ANTANAS ŠIAULYS

Chirurgija, neurologija, klinika.

R. dos Trilhos, nr. 1822
Moóca. Telef. 92-39-91



UŽSIMOKĖJO UŽ M.L.

Po 30 kr.: Elena Klimienė, H. Guzi-
kauskas, Elvira Jakštys.

40 kr.: Vl. Zizas.

Po 50 kr. V. Klimeika, Vl. Svolkinas ir J. Gerulaitis.

DR. VICTOR P. SAULYTIS

CIRURGIÃO-DENTISTA-SANITARISTA, C.R.O. NO. 727 PELA UNIVERSIDADE DE SAO PAULO.

CLINICA-CIRURGIA-PROTESE-RX. ADULTOS E CRIANÇAS.

Gydo dantų smegenis ir kanalus. Priima nuo 14 iki 20 valandos, ir šeštadieniais.

R. Francca Carvalho, 121, Moóca, Užpakalyje lietuvių mokyklos.

Telefonas: 292-28-26.

JUBILIATAI

Dr. Domui Jasaičiui, visuomenininkui ir Vliko bendradarbiui, š. m. rugpiučio 18 d. suėjo 75 m. amžiaus. Jis gimė Stanaičių kaime, Garliavos valsč., Kauno apskr. 1917 m. Voroneže baigė M. Yčo gimnaziją, 1923 m. Berlyno universitetas jam suteikė medicinos daktaro diplomą. Daugiausia vertėsi gydytojo praktika, aktyviai dalyvavo ir dalyvauja spaudoje, visuomeninėje veikloje (ateitininkuose, krikščionių demokratų, socialinės globos ir kt. organuose). Nors ir pensininkas, bet vis apsirovęs darbais. (ELTA).

Stasiui Lozoraičiui, Lietuvos Diplomatinijos šefui, š. m. rugsėjo 5 d. sueina 75 m. amžiaus. Jis gimė Kaune. 1918 m. Voroneže baigė M. Yčo gimnaziją. Studijavo teisę Berlyno universitete. Diplomatinę tarnybą pradėjo 1919 m. 1938 m. buvo Lietuvos Užsienių Reikalų Ministeris, o nuo 1939 m. II. 5 d. nepaprastas pasiuntinys ir įgaliotas ministeris Romoje prie Kvirinalo. 1940 m. gegužės 30 d. paskirtas Lietuvos Diplomatinijos šefu. (ELTA)



MIRĖ

a.a. ONA MATUZIENĖ

rugs. 12 dieną. Našlė. Gyveno Ipirangoj. Buvo kilus nuo Šiaulių. Brazilijon atvyko 1926 metais. Mirė 83 m. amžiaus. Liko dukté, du vaikaičiai ir 4 provaikaičiai. Palaidota V. Alpinos kapinėse.

Liepos 21 dieną mirė a.a.

ELENA KLIMIENĖ

93 metų amžiaus. Gyveno João Goulart bairre. Redakcija atsiprašo, kad per neapsižiūrėjimą jos mirtis nebuvo anksčiau paskelbta.

MŪSŲ
LIETUVA

MOSSA LITVANIA
Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, ESP

Diretor responsavel:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redator: Jonas Kidykas
Administrador: Petras Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 150 kr.: Paskiro numerio kaina: 60 centavai. Užsijos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal dabines. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Stripsai ir korespondencijos redakcija taisyti, pervertinti savo naudai. Nesaugoti raštai grąžinami tik autoriam prašant. Paverde pasirašyti stripsai nebūtinai kelia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai iteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietu.